

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

P. P.

zastoupený: Mgr. Stanislavem Fučíkem,
se sídlem K novému sídlišti 199/14, 148 00 Praha 4

proti

žalovanému

Ministerstvo financí,
se sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2016, č. j. MF-50870/2015/1603-5/1944,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce byl rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „magistrát“) ze dne 19. 10. 2015, č. j. MHMP 1792173/2015 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., cenách, neboť si měl jako řidič taxislužby dne 23. 3. 2015 účtovat za poskytnutí taxislužby vozidlem značky Toyota Auris, SPZ X, na trase Uhelný trh, Praha 1 – ul. u Lužického semináře, Praha 1 (vzdálenost 2,8 km) částku 380 Kč, přestože podle § 5 odst. 2 zákona o cenách, v návaznosti na nařízení č. 20/2006 Sb. hlavního města Prahy, o maximálních cenách osobní taxislužby, byl oprávněn si účtovat maximálně částku 142 Kč. Předražení bylo zjištěno na základě kontrolní jízdy, kterou provedli figuranti – pracovníci magistrátu. Za tento správní delikt byla žalobci v souladu s § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách uložena pokuta ve výši 50 000 Kč.
2. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 28. 1. 2016, č. j. MF-50870/2015/1603-5/1944 (dále jen „napadené rozhodnutí“), odvolání zamítl.
3. Žalobce se s tímto závěrem neztotožnil a proti uvedenému rozhodnutí podal dne 16. 5. 2018 k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu podle § 65 s. ř. s.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce proti napadenému rozhodnutí zaprvé namítá, že kontrolní jízda proběhla dne 23. 3. 2015, kteréžto datum je uvedeno na oznámeních o poskytnuté přepravě, vyhotovených ve shodném znění pí K. N. a N. M. (dále také jen „cestující“). Tato oznámení ale byla sepsána až dodatečně; žalobce neměl až do vystoupení těchto osob z jeho vozidla ponětí o tom, že byla prováděna kontrola. Žalobce nebyl ani seznámen s tím, že kontrola probíhá, nedostalo se mu žádného poučení, rovněž nebyl na místě seznámen ani s výsledkem kontroly (protokol o kontrole byl vyhotoven až 9. 4. 2015). Není zřejmé, kdy byly vyhotoveny oznámení o poskytnuté přepravě.
5. Zadruhé žalobce namítá, že bylo postupováno v rozporu s kontrolním řádem; průběh kontroly byl evidentně dopředu naplánován (žalobce byl po ukončení kontrolní jízdy následně – po odjetí několika desítek metrů – zastaven hlídkou Policie ČR), proto je třeba ji hodnotit jako použití operativních postupů, které ale mohou používat pouze příslušníci kriminální služby na základě příkazu soudu.
6. Zatřetí namítá, že není vyjasněno, jaké je postavení pí N. a pí M. (osoby, které provedly kontrolní jízdu). V průběhu správního řízení byly označovány za zaměstnankyně magistrátu (viz oznámení o poskytnuté přepravě), za figuranty (viz napadené rozhodnutí), samy potom vypověděly, že nejsou v pracovním poměru k magistrátu (jak plyne z jejich výpovědí).
7. Začtvrté namítá, že napadené i prvostupňové rozhodnutí se jako na významný důkaz odkazuje na ručně psanou stvrzenku neznámého původu (tento důkaz je podepřen svědeckými výpověďmi cestujících). Ve správním spisu je přitom založena kopie účtenky

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vytisknuté tiskárnou taxametrů, která se shoduje nejen s datem a časem kontrolované přepravy, ale i s částkou, ke které dospěl magistrát vlastním šetřením. Je zde tedy rozpor ve skutkových zjištěních, který ale nebyl dostatečně zohledněn. Podle žalobce technická úprava taxametrů vylučuje jakoukoliv manipulaci s daty.

8. Zapáté namítá, že do místa uvedeného jako cílové (ul. U Lužického semináře, Praha 1) nebylo možné v době kontroly vjet z důvodu omezení průjezdnosti přenosnou dopravní značkou.
9. Zašesté namítá, že tvrzení osob, které provedly kontrolní jízdu, že ze své pozice neviděly taxametr, je spekulativní a nebylo v předcházejícím řízení prokázáno. Navíc z okolností že tyto osoby taxametr neviděly nelze dovodit, že jej žalobce nepoužíval.
10. Zasedmé namítá, že p. R. je v protokolu o kontrole uveden jako osoba přítomná kontrole; ve skutečnosti se ale p. R. kontroly neúčastnil. Podle žalobce se jedná o vážný nedostatek, který zásadním způsobem zpochybňuje věrohodnost protokolu o kontrole.
11. Zaosmé namítá, že v řízení byla porušena zásada „*nemo iudex in causa sua*“ (nikdo nemůže být soudcem ve vlastní věci). Magistrát sám provedl kontrolu a následně rozhodl o odpovědnosti žalobce za správní delikt.
12. Zadeváté, žalobce rozporuje výši pokuty jako zjevně nepřiměřenou vzhledem k tomu, že mu bylo povoleno oddlužení a pokuta v uvedené výši mu tak znemožňuje plnit podmínky oddlužení.
13. Žalovaný na podanou žalobu reagoval vyjádřením doručeným městskému soudu dne 31. 3. 2016, ve kterém uvedl následující:
14. K první a druhé žalobní námitce uvedl, že – jak vyplývá z kontrolního spisu - kontrola byla zahájena dne 23. 3. 2015 v 15:00, přičemž prvním úkonem bylo předložení pověření ke kontrole žalobci. Skutečnost, že zahájení kontroly předcházela kontrolní jízda, nic nemění na tom, že kontrola byla zahájena až pracovníci magistrátu pí. Bc. J. H. (v souladu s kontrolním řádem). Žalobce nemusel být s výsledkem kontroly seznámen na místě. V souladu s § 12 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) má být protokol o kontrole vyhotoven do 30. dnů od provedení posledního kontrolního úkonu. Protokol o kontrole byl vyhotoven dne 9. 4. 2015. Rovněž uvádí, že při kontrole, resp. v souvislosti s kontrolní jízdou nebyly použity žádné postupy, které by vyžadovaly přivolení soudu.
15. Ke třetí žalobní námitce uvedl, že figuranti, pracovníci magistrátu, vystupovali v roli běžných cestujících; judikatura takovýto postup vícekrát akceptovala (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2005, č. j. 2 Afs 104/2005-81). Je přitom bez právního významu, zda tyto cestující byly v pracovním, v jiném právním poměru, či v žádném právním vztahu k magistrátu. Ke všem uživatelům taxislužby má být přistupováno stejně.
16. Ke čtvrté žalobní námitce uvedl, že stvrzenka z taxametrů dokládá pouze to, že pro danou jízdu byla s danými údaji vytištěna. Není však důkazem o skutečně požadované ceně; cestujícím byla vydána ručně psaná stvrzenka; její autentičnost (stejně jako ostatní okolnosti) jsou podepřeny jejich svědeckými výpověďmi (které žalovaný považuje za stěžejní důkaz). Žalovaný rovněž upozorňuje, že rukopis na stvrzence vydané cestujícím se jeví shodný s rukopisem žalobce na jím vyplněných dokumentech založených ve správním

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

spisu. Pro posouzení porušení cenových předpisů je podstatné, kolik žalobce po cestujících požadoval.

17. K páté žalobní námitce uvedl, že fotodokumentace pořízená kontrolní pracovnící při zahájení kontroly vyvrací tvrzení žalobce. Do místa cílového místa přepravy nebylo možné v době kontroly vjet, vjezd byl totiž omezen přenosnými dopravními značkami.
18. K sedmé žalobní námitce uvedl, že kontrola probíhala mezi dny 23. 3. 2015 až 9. 4. 2015, přičemž žalobce byl přítomen kontrolním úkonům při zahájení kontroly. Pan R. mohl být přítomen dalším kontrolním úkonům činěným již při žalobcově nepřítomnosti.
19. K osmé žalobní námitce uvedl, že o porušení zásady „*nemo iudex in causa sua*“ lze uvažovat ve sporném řízení. V daném případě žalovaný není účastníkem řízení. Úkolem žalovaného bylo nejprve prověřit dodržování právních předpisů (ze strany žalobce) a v případě, že zjistí, že jsou porušovány, tak uložit odpovídající sankci.
20. K deváté žalobní námitce uvedl, že skutečnost, že žalobci bylo schváleno oddlužení, nemůže být důvodem pro to, aby beztestně porušoval cenové předpisy. Pokuta byla uložena ve výši 5 % možného zákonného rozpětí (1 000 000 Kč). Žalovaný také upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 3 As 25/2011-68.

III.

Relevantní obsah správního spisu

21. Ze správního spisu se podává následující:
22. Podle oznámení o poskytnuté přepravě vyplněných pí N. M. a pí K. N. dne 23. 3. 2015 (dokument poř. č. 1) se kontrolní jízda uskutečnila dne 23. 3. 2015 od 14:50 hod. (nástup: Úhelný trh – stanoviště taxi) do 15:00 (výstup: Franz Kafka Museum), a sice ve voze SPZ X, Toyota Auris žluté barvy, provozovatele a řidiče P. P. (žalobce); vedena byla v anglickém jazyce. Taxametr ve vozidle umístěn nebyl (resp. nebyl viditelný); po skončení jízdy žalobce ukázal na telefon, který mu sloužil místo taxametru, bylo na něm 387 Kč, zaplacen bylo 380 Kč. Tvrzení obou cestujících je v zásadě shodné.
23. Podle ručně psané stvrzenky č. 51443 (dokument poř. č. 3) bylo za jízdu uskutečněnou dne 23. 3. 2015 zaplacen 380 Kč. Jako obchodní jméno vystavitele je uvedeno: „ALL C...“ (není zcela čitelné); jako výchozí místo přepravy je uvedeno „centrum“, jako cílové místo přepravy potom „hotel bus“.
24. Podle protokolu o kontrole ze dne 9. 4. 2015 vyhotoveného Bc. J. H. jakožto kontrolní pracovnící, č. C/20150323/1/Ht (dokument poř. č. 5) byla kontrola zahájena dne 23. 3. 2015 v 15:00 v místě U Lužického semináře, Praha 1, a to předložením pověření ke kontrole kontrolované osobě. Kontrolní jízda se uskutečnila dne 23. 3. 2015 v čase 14:50 – 15:00 hod. (dle taxametru v čase 14:56 -15:06 hod.) z ul. Úhelný trh, stanoviště Taxi, Praha 1 do ul. U Lužického semináře, Praha 1; skutečná vzdálenost byla 2, 8 km (shodně podle taxametru), doba jízdy byla 10 min. (shodně podle taxametru), doba čekání 4 min. (shodně podle taxametru); řidič po cestujících požadoval jízdné ve výši 380 Kč. Cestujícími byly N. M. a K. N.. Maximální cena měla činit 142 Kč (v souladu s nařízením č. 20/2006 Sb. hlavního města Prahy, o maximálních cenách osobní taxislužby). K překročení maximální

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ceny došlo o 238 Kč. Jízdné dle taxamtru bylo 107 Kč. Kontrole byly přítomny následující osoby: K. K. (Policie ČR), J. P. (Policie ČR), D. R. (zaměstnanec magistrátu). Poslední kontrolní úkon (ověření vzdálenosti a ceny přepravy) byl proveden dne 9. 4. 2015.

25. Podle dokumentu nazvaného *Seznámení s protokolem o kontrole* (dokument poř. č. 6), se žalobce s uvedeným protokolem o kontrole seznámil dne 9. 4. 2015.
26. Podle protokolu o výsledku svědka, pí N. M., ze dne 14. 9. 2015 (dokument č. 16), tato vypověděla mimo jiné následující: poznala ručně psanou stvrzenku (viz bod 23 shora), jejíž ověřená kopie jí byla předložena; je osoba magistrátem pověřená k vykonávání kontroly; je Češka, ale při kontrolách hovoří anglicky; žalobce nepoučila o tom, že probíhá kontrola; příkaz soudu vydávat se za jinou osobu neměla; ze zadního sedadla taxamtr neviděla, výsledná cena byla zobrazena na mobilním telefonu.
27. Podle protokolu o výsledku svědka, pí K. N., ze dne 6. 10. 2015 (dokument č. 20), tato vypověděla mimo jiné následující: ve vozidle nebyl umístěn taxamtr (resp. nebyl umístěn, tak že by ho svědkyně viděla), žalobce místo něj používal mobilní telefon, na němž byla zobrazena částka 387 Kč, žalobce ale požadoval částku 380 Kč, ta byla zaplacená; poznala ručně psanou stvrzenku (viz bod 23 shora), jejíž ověřená kopie jí byla předložena.

IV.

Posouzení žaloby

28. Městský soud v Praze (dále také jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem vyslovili souhlas.
29. Městský soud k návrhu žalobce spojenému s žalobou a za souhlasu žalovaného přiznal v souladu s § 73 odst. 2 s. ř. s. žalobě odkladný účinek (usnesení ze dne 8. 3. 2016, č. j. 8 Af 20/2016-23). Svůj závěr odůvodnil zejména tím, že žalobci hrozila újma v podobě nemožnosti řádného splnění podmínek oddlužení a hrozby prohlášení konkurzu na jeho majetek.
30. Žaloba není důvodná.
31. Městský soud se postupně zabýval všemi námitkami, tak jak byly vzneseny v žalobě. Uvádí k nim následující:
32. Podle § 3 odst. 1 kontrolního řádu, [k]ontrolní orgán může provádět před zahájením kontroly úkony, jejichž účelem je opatření podkladů pro posouzení, zda zahájit kontrolu.
33. Podle § 3 odst. 2 kontrolního řádu, [o] úkonech podle odstavce 1 se pořídí záznam. Navazují-li na tyto úkony kontrola, mohou sloužit skutečnosti takto získané jako podklad pro kontrolní zjištění.
34. Podle § 5 odst. 2 kontrolního řádu (první část věty), [k]ontrola je zahájena prvním kontrolním úkonem, jímž je předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě.
35. Podle § 9 písm. c) kontrolního řádu, [k]ontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly povinen předložit kontrolované osobě nebo povinné osobě pověření ke kontrole, a požádá-li o to

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

kontrolovaná osoba nebo povinná osoba, též další dokument, který dokládá, že se jedná o osobu uvedenou v pověření ke kontrole.

36. K první žalobní námitce; kontrolní jízda, kterou provedly pí N. M. a pí K. N., nebyla sama o sobě součástí kontroly prováděné podle kontrolního řádu, ale úkonem přecházejícím kontrole ve smyslu § 3 kontrolního řádu (shodně např. rozsudek městského soudu ze dne 4. 12. 2019, č. j. 3 Af 78/2016-65 (bod 35). Uvedené cestující tudíž nebyly vázány povinností podle § 5 odst. 2, resp. § 9 písm. c) kontrolního řádu informovat žalobce o tom, že se jedná o kontrolní jízdu, resp. mu předložit pověření ke kontrole. V době kontrolní jízdy totiž samotná kontrola ještě zahájena nebyla. V případě, že by tomu mělo být naopak – tak jak naznačuje žalobce – by byl popřen smysl samotné kontrolní jízdy, neboť žalobce (řidič taxislužby) by se při vědomí, že je kontrolován, zajisté vyvaroval protiprávního jednání. Z podstaty kontrolní jízdy vyplývá, že musí být činěna tajně, aniž by kontrolovaný řidič měl vědomí o tom, že probíhá. Jen tak lze dospět k relevantním zjištěním, tedy zda řidič taxislužby dodržuje či nedodržuje právní předpisy o cenách. Kontrola tudíž byla zahájena až bezprostředně po ukončení kontrolní jízdy, ve chvíli, kdy byl žalobce zastaven příslušníky Policie ČR doprovázenými Bc. J. H., osobou magistrátem pověřenou ke kontrole. Jak vyplývá z protokolu o kontrole (viz bod 24 shora), tak právě v tento okamžik bylo žalobci předloženo pověření ke kontrole.
37. Podle § 12 odst. 2 kontrolního řádu, *[p]rotokol o kontrole se vyhotoví ve lhůtě 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu, ve zvláště složitých případech do 60 dnů.*
38. Podle § 12 odst. 3 kontrolního řádu, *[s]tejnopis protokolu o kontrole doručí kontrolní orgán kontrolované osobě.*
39. Žalobce rovněž neměl právo být ihned na místě seznámen s výsledkem kontroly. Protokol o kontrole, který je „výsledkem“ kontroly, jenž rekapituluje veškerá relevantní zjištění provedené kontroly, má být v souladu s § 12 odst. 2 kontrolního řádu vyhotoven do 30 dnů (60 dnů ve zvláště složitých případech) od provedení posledního kontrolního úkonu. Podle protokolu o kontrole byl poslední kontrolní úkon (ověření vzdálenosti a ceny přepravy) proveden dne 9. 4. 2015, téhož dne byl vyhotoven i kontrolní protokol a téhož dne se s ním žalobce seznámil (viz bod 25 shora), je tudíž zřejmé, že žalobce byl s výsledkem kontroly seznámen v zákonné lhůtě. Co se týče oznámení o poskytnuté přepravě, tak městský soud nemůže přisvědčit žalobci v tvrzení, že není zřejmé, kdy byly sepsány. Jak vyplývá ze správního spisu (viz bod 22 shora), tak tato oznámení byla vyhotovena téhož dne, jako proběhla kontrolní jízda, tedy 23. 3. 2015, rovněž jsou řádně podepsány.
40. Ke druhé žalobní námitce; kontrolní jízda a následně zahájená kontrola není operativně-pátracím prostředkem, jak navozuje žalobce. Tyto postupy jsou upraveny v § 158b a následující zákona č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním (trestní řád) a jedná se o postupy činěné v rámci trestního řízení, resp. v rámci odhalování trestní činnosti. V nyní posuzovaném případě se o takový postup nejedná. Provedení kontrolní jízdy, tak jak tomu bylo v posuzovaném případě, je běžnou praxí aprobovanou judikaturou správních soudů, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2005, č. j. 2 Afs 104/2005-81, podle kterého není problematická praxe správních orgánů, *„kdy kontrolní jízdu provedou externí pracovníci a jimi získané informace jsou použity ve správním řízení s osobou, již je porušení cenových předpisů kladeno za vinu“*, přičemž *„informace získané touto cestou zásadně mohou být dostatečným podkladem pro uložení sankce podle zákona o cenách obecně vzato je*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

postup jejich získávání v souladu se základními principy správního řízení.“ Z právních předpisů nevyplývá, že by k provedení kontrolní jízdy bylo třeba přivolení soudu.

41. Ke třetí žalobní námitce; městský soud se plně – s odkazem na výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2005, č. j. 2 Afs 104/2005-81 – ztotožňuje s žalovaným, že postavení cestujících vůči magistrátu není z hlediska nynějšího řízení podstatnou okolností. Ze správního spisu přitom není rozpor namítaný žalobcem zřejmý; pokud žalovaný používá označení figurant, potom takové označení nijak nevypovídá o právním vztahu cestujících k magistrátu.
42. Ke čtvrté žalobní námitce; mezi ručně vystavenou stvrzenkou (na částku 380 Kč) a účtenkou vytisknutou taxametrem (na částku 107 Kč) je skutečně rozpor. V této souvislosti ale městský soud považuje – ve shodě s žalovaným – za stěžejní důkaz svědecké výpovědi cestujících (pí M. a pí N.), které shodně ručně vystavenou stvrzenku identifikovaly a ztotožnily s předmětnou kontrolní jízdou (viz body 26 a 27 shora). Z hlediska posouzení porušení § 16 odst. 1 písm. b) zákona o cenách je podstatné jen zjištění, jakou částku řidič po cestujících požadoval a jaká částka mu byla zaplacená. Pro zjištění této skutečnosti je rozhodujícím důkazem svědecká výpověď, neboť řidičem skutečně požadovaná částka se může od částky uvedené na účtence lišit (shodně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 254/2016-39, ze dne 13. 9. 2016, č. j. 6 As 159/2016-40, z pozdější doby rozsudky ze dne 17. 10. 2018, č. j. 6 As 311/2017-41, a ze dne 29. 11. 2018, č. j. 7 As 393/2018-47). V posuzovaném případě nadto svědecká výpověď koresponduje s ručně vystavenou stvrzenkou. Tvzení žalobce, že s taxametrem nelze manipulovat, má městský soud za bezpředmětné. Ze svědeckých výpovědí a z oznámení o poskytnuté přepravě jednoznačně vyplývá, že žalobce cestujícím výslednou cenu zobrazil na mobilním telefonu, nikoliv na taxametru.
43. K páté žalobní námitce; městský soud se plně ztotožňuje s tím, jak tuto námitku vypořádal magistrát v prvostupňovém rozhodnutí. Ten uvedl, že „[p]ro stanovení maximální ceny za přepravu na území hl. města Prahy je směrodatná výhradně délka přepravy. Dopravcem předložený záznam o předmětné přepravě dokládá vzdálenost 2,8 km, což plně koresponduje se zjištěními správního orgánu přeměřením trasy na základě popisu cestujících. Na základě uvedených skutečností tedy není sporu o tom, že dopravce uskutečnil přepravu o délce 2,8 km.“ Žalobce navíc své tvrzení nijak nedokládá, ani neuvádí, jaké by z něj soud měl vyvodit důsledky, když v žalobě uvádí, že okolnost porušení dopravních předpisů „nelze v řízení použít pro posílení předjímaného názoru, že je žalobce lump a je třeba jej za každou cenu potrestat“. Městský soud uvádí, že uvedená skutečnost v řízení nehrála žádnou úlohu; z hlediska posouzení odpovědnosti za správní delikt je bez významu.
44. K šesté žalobní námitce; městský soud se plně shoduje s žalovaným v tom, že viditelnost či čitelnost údajů na taxametru (resp. taxametru samotného) není předmětem řízení o porušení cenových předpisů. Ze svědeckých výpovědí a z oznámení o poskytnuté přepravě jednoznačně vyplývá, že cestující taxametr neviděli a že žalobce používal k zobrazení ceny za přepravu mobilní telefon. Městský soud má za pravděpodobné, že žalobce ve svém voze taxametr k dispozici měl (konečně o tom svědčí existence účtenky vytisknuté taxametrem – s cenou za přepravu 107 Kč), ovšem skrytý před cestujícími.
45. K sedmé žalobní námitce; městský soud se plně ztotožňuje s žalovaným (viz bod 18 shora); protokol o kontrole neuvádí, že p. R. byl přítomen zahájení kontroly - prvnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

kontrolnímu úkonu provedenému dne 23. 3. 2015. Kontrola následně probíhala až do 9. 4. 2015, p. R. se mohl podílet na kontrole i později v jejím průběhu.

46. K osmé žalobní námitce; městský soud se i zde plně ztotožňuje s žalovaným (viz bod 19 shora). Praxe, kdy jeden správní orgán provede kontrolu a následně sám provede správní řízení (resp. řízení o přestupku) je zcela běžná a soud na ní neshledává nic závadného. Uvedená praxe je přímým důsledkem zákonné působnosti a pravomoci správních orgánů bdít nad dodržováním správně-právních předpisů. Správní orgán, který provedl kontrolu a následně vedl správní řízení, není v postavení účastníka řízení, nevystupuje jakožto sporná strana. V tomto ohledu jeho postavení zásadně není ztotožnitelné s postavením veřejné žaloby v trestním řízení soudním; trestní řízení soudní a trestní řízení správní jsou svou procesní konstrukcí zásadně odlišné, a to mimo jiné právě v tom ohledu, že v trestním řízení správním není (či nemusí být) oddělena role vyhledávací a vyšetřovací na jedné straně a rozhodovací na druhé.
47. Podle § 16 odst. 4 písm. d) zákona o cenách ve znění účinném ke dni spáchání správního deliktu, *[z]a správní delikt se uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. g), h) nebo i), odstavce 2 písm. b) nebo podle odstavce 3 písm. a) nebo c)*
48. K deváté žalobní námitce; městský soud konstatuje, že jak magistrát tak žalovaný ve svých rozhodnutích přesvědčivě zdůvodnili výši uložené pokuty (50 000 Kč). Městský soud se plně shoduje s žalovaným v tom, že skutečnost, že žalobci bylo schváleno oddlužení, neznamená, že mu – v případě že se dopustí protiprávního jednání – nemohou být ukládány peněžité sankce. Naopak, pokud žalobce chce dostat podmínkám oddlužení, potom musí dbát i o to, aby mu v důsledku jeho jednání nevznikaly (zcela zbytečně) další závazky. Pokud tak nečiní (jedná protiprávně a v důsledku toho je mu uložena pokuta), tak sám sebe vystavuje riziku, že podmínky oddlužení nebude schopen dodržet. Pokuta nadto byla uložena při dolní hranici zákonné sazby (horní hranice činila 1 000 000 Kč), tvrzení žalobce o její zjevné nepřiměřenosti tak nemá opodstatnění.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

49. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nepřiznal mu soud náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jemu tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 20. 4. 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.